

BOSNA I HERCEGOVINA
OSNOVNI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE i HERCEGOVINE
Broj: 96 0 K 107907 20 K 2
Brčko, 18.07.2023. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE i HERCEGOVINE!

Osnovni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, po sudiji Zlatić Fuadu, kao sudiji pojedincu, uz sudjelovanje Pejić Dobrile, kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženih N.B., Z.R., Z.N. i D.J., svi iz B., zbog krivičnog djela – Nesavjestan rad u službi – iz člana 381. stav (2) Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“ broj: 33/13-prečišćeni tekst, 26/16 i 13/17), odlučujući po optužnici Tužilaštva Brčko distrikta BiH, broj: T18 0 KT 0011781 17 od 18.12.2017. godine, izmijenjenoj na glavnom pretresu, nakon održanog usmenog, glavnog i javnog pretresa dana 14.07.2023. godine, u prisustvu tužioca Tepavčević Vladimira, optuženih N.B., Z.R., Z.N., D.J., branioca Milićević Darka, advokata iz Brčkog, branioca Simikić Milenka, advokata iz Brčkog i branioca Fazlić Mirze, advokata iz Brčkog, donio je, a dana 18.07.2023. godine u odsutnosti tužioca Tužilaštva Brčko distrikta BiH, javno objavio

P R E S U D U

Optuženi

1. N.B. zv. „B.“ sin Z. i majke S. dj. P., rođen godine u J., nastanjen u mjestu ... B.D. BiH, Srbin, državljanin BiH, JMB: ..., pismen, završio SSS, vojsku nije služio, ne vodi se u vojnoj evidenciji, lošeg imovnog stanja, neoženjen, neosuđivan, protiv njega se ne vodi postupak za drugo krivično djelo,

2. Z.R. zv. „R.“, sin P. i majke J., dj. N., rođen ... godine u B., nastanjen u ulici ..., B., po narodnosti Srbin, državljanin BiH, JMB: ..., oženjen, otac jednog djeteta, pismen završio SSS, vojsku služio ... godine u G. M., srednjeg imovnog stanja, neosuđivan, protiv njega se ne vodi postupak za drugo krivično djelo,

3. Z.N. sin Đ. i majke R., dj. S., rođen godine u B., nastanjen u ulici ..., Srbin, državljanin BiH, JMB: ..., pismen završio SSS, lošeg imovnog stanja, neoženjen, vojsku nije služio, ne vodi se u vojnoj evidenciji, neosuđivan, protiv njega se ne vodi postupak za drugo krivično djelo,

4. D.J. sin L. i majke P., dj. L., rođen godine u B., nastanjen u ulici, B. D. BiH, Srbin, državljanin BiH, JMB: ..., oženjen otac dvoje djece, pismen završio SSS, vojsku nije služio, ne vodi se u vojnoj evidenciji, srednjeg imovnog stanja, neosuđivan, protiv njega se ne vodi postupak za drugo krivično djelo,

Na osnovu člana 284. stav (1) tačka c) Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta BiH,

OSLOBADAJU SE OD OPTUŽBE

da su:

U periodu od godine pa do godine radeći na poslovima točilaca goriva i prodavaca robe u prodavnici na benzinskoj pumpi koja se nalazi u B. u ulici ... i posluje u sastavu preduzeća „NGV“ d.o.o. B., postupajući protivno članu 3. tačka 3. alineja 5. Pravilnika o sistematizaciji

radnih mjesta navedenog preduzeća, očigledno nesavjesno postupili na taj način što su vlasniku preduzeća T. V. i njegovim bliskim srodnicima, sukcesivno u više navrata, na njihovo traženje davali robu, a da istu nisu naplaćivali, iako su bili svjesni da su shodno spomenutoj odredbi navedenog Pravilnika, materijalno i finansijski odgovorni za istu i da je ne mogu izdavati kupcima bez naplate prodajne cijene, jer će usljed toga nastupiti materijalna šteta po preduzeće, u kome rade, te su pristali na to, pa je usljed toga u navedenom periodu nastao manjak u robi u ukupnom iznosu od 39.669,00 KM, dakle, kao odgovorna lica u B. D. BiH, povredom opšteg akta, očigledno nesavjesno postupili u obavljanju dužnosti, pa je zbog toga nastupila imovinska šteta koja prelazi 10.000,00 KM

čime bi počinili krivično djelo – Nesavjestan rad u službi – iz člana 381. stav (2) Krivičnog zakona Brčko distrikta BiH.

Na osnovu člana 198. stav (3) Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta BiH oštećeni „NGV“ d.o.o. B. sa imovinsko-pravnim zahtjevom u cjelosti se upućuje na parnicu.

Na osnovu člana 189. stav (1) Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikt BiH sud optužene oslobađa obaveze plaćanja troškova krivičnog postupka.

Obrazloženje

Tužilaštvo Brčko distrikta BiH podiglo je optužnicu pod brojem: T 18 0 KTK 0011781 17 od 18.12.2017. godine protiv optuženih N.B., Z.R., Z.N. i D.J. zbog krivičnog djela Pronevjera iz člana 378. stav (3) Krivičnog zakona Brčko distrikta BiH. Dana 05.10.2018. godine Osnovni sud je donio presudu kojom je optužene oglasio krivim za navedeno krivično djelo i izrekao im uslovnu osudu kojom im je za navedeno krivično djelo utvrdio kaznu zatvora u trajanju od po 1 (jedne) godine, koja se neće izvršiti ukoliko optuženi u roku od 2 (dvije) godine ne počine novo krivično djelo. Tačkom 2) izreke optuženi su obavezani da solidarno plate troškove krivičnog postupka u iznosu od po 470,00 KM i paušal za rad suda u iznosu od po 100,00 KM a sve u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti presude, te pod tačkom 3) izreke sud je optužene solidarno obavezao da na ime naknade štete preduzeću „NGV“ d.o.o. B. vrate iznos od 39.669,00 KM. Protiv navedene presude blagovremeno su žalbu podnijeli branioci optuženih, te je Apelacioni sud Brčko distrikta BiH donio rješenje broj: 96 0 K 107907 19 Kž od 18.04.2019. godine kojim je uvažio žalbe branilaca optuženih N. B., Z. N., D. J. i Z. R. i ukinuo presudu 96 0 K 107907 18 K od 05.10.2018. godine u tački I izreke i predmet vratio Osnovnom sudu na ponovno suđenje.

Osnovni sud je zakazao glavni pretres i postupak je započeo iznova. U toku postupka, tužilac je izmijenio optužnicu 14.02.2023. godine.

Na glavnom pretresu, tužilac Tužilaštva BD BiH ostao je kod navoda iz izmijenjenje optužnice i predložio da se optuženi kazne po zakonu.

Branilac optuženog N. B., advokat Milićević osporavao je način kako je tužilac izmijenio optužnicu, navodeći da se radi o povredi načela zabrana „*reformatio in peius*“, te da se u konkretnom slučaju radi o novim radnjama i novoj optužnici koja je trebalo da prođe postupak potvrđivanja optužnice i sve druge procesne radnje, kao i da Tužilaštvo nije dokazalo ko je, koliko i na koji način od optuženih prouzrokovao štetu u tom jednostranom iznosu za koji se terete. Osim toga, vještak Damjanac nije utvrdio početno stanje u pogledu stanja zaliha robe, te s tim u vezi se ne može sa pouzdanom sigurnošću utvrditi da su optuženi počinili djelo koje im se izmijenjenom optužnicom stavlja na teret, pa tako ovo djelo ostaje nedokazano od strane Tužilaštva, usljed čega je predložio da se optuženi oslobode od optužbe.

Braninci Simikić i Fazlić su se saglasili s navodima branioca Milićevića, posebno naglašavajući činjenicu da Tužilaštvo nije van svake razumne sumnje dokazalo da su optuženi

počinili krivično djelo koje im se izmijenjenom optužnicom stavlja na teret, a posebno osporavajući način kako je Tužilaštvo izmijenilo optužnicu.

Ispitujući osnovanost optužnice na prijedlog Tužilaštva provedeno je saslušanje svjedoka optužbe: M.A., T.V., P. N. te je provedeno vještačenje po vještaku ekonomske struke Damjanac Branko, a na prijedlog odbrane saslušani su optuženi u svojstvu svjedoka D. J. i N. B., te je saslušan vještak ekonomske struke Ikonić Radivoje.

Na glavnom pretresu izvedeni su i objektivni dokazi Tužilaštva, uložena materijalna dokumentacija pojedinačno označena od D-1 do D-20 i to: Izvod iz kaznene evidencije za N. B., broj: ... MŠ od godine, Izvod iz kaznene evidencije za ostale optužene, broj: ... od godine, Zapisnik o nastalom manjku na dan godine, Specifikacija popisa robe-razlike po artiklima koji čine manjak sačinjena od strane „NGV“ d.o.o. od godine, Ugovor o radu sa D. J., Ugovor o radu sa Z. N., Specifikacija sačinjena od „NGV“ d.o.o. od godine, Spisak proizvoda koji se nalaze u prodavnici sa vrijednošću proizvoda sačinjen od strane „NGV“ d.o.o., Zapisnik o nestanku sveske evidencije prodaje cigareta, broj: ... od godine, Specifikacija popisa robe od godine, Popis robe na dan godine sačinjen od strane „NGV“ d.o.o. B., Stanje zaliha na dan godine, Naredba Tužilaštva Brčko distrikta BiH za vještačenje po vještaku ekonomske struke Damjanac Branku, broj: T 18 0 KTAPO 0011781 17 od godine, Nalaz i mišljenje vještaka ekonomske struke D. B. iz novembra godine, Rješenje Tužilaštva Brčko distrikta BiH o isplati troškova na ime vještačenja, broj: T 18 0 KTAPO 0011781 17 od godine, Ugovor o radu na neodređeno vrijeme od godine sa Z. R., Ugovor o radu na neodređeno vrijeme od godine sa J. I., Ugovor o radu sa N. B., Popis robe na dan godine sačinjen od strane „NGV“ d.o.o. B. i Pravilnik o organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta sačinjen od strane „NGV“ d.o.o. B..

Odbrana je u dokaznom postupku saglasno predložila materijalnu dokumentaciju kako slijedi: Početno stanje zaliha na dan godine, Početno stanje zaliha na dan godine, Knjiga KUF-a za period godine godine, Pregled nivelacija od godine do godine, Nivelacija cijena ... zaključno sa ..., Pregled povrata robe za godine, Dokument povrata robe dobavljaču od br. ... zaključno sa br. ..., Polog pazara-knjiga blagajne bez datuma i pečata, Zajednički dnevnicu polog pazara sedam mjeseci 12 dana, Pregled računa za period i godine, Specifikacija popisa robe-razlike manjak na dan godine, Popis robe za dan godine i opisi robe bez oznake na koji se odnose, Početno stanje zaliha na dan, Početno stanje zaliha na dan godine, Knjiga KUF-a za period godine, Pregled nivelacija za period godine, Zapisnik o nestanku sveske o evidenciji prodaje cigareta godine, Specifikacija popisa robe od godine, Kalkulacija cijena broj: ..., ..., ..., ..., ..., ..., ..., ..., Zapisnik o nastalom manjku na dan godine, Specifikacija popisa robe-razlika po artiklima koju čine razliku od godine, Stanje zaliha na dan godine, Popis sa artiklima pojedinih proizvoda bez potpisa i pečata i datuma, Nalaz i mišljenje vještaka Ikonić Radivoja od godine.

U svom iskazu na glavnom pretresu svjedok M. A. navela je da je obavljala knjigovodstvene poslove za „NGV“ d.o.o. Brčko, a prilikom obavljanja popisa u prodavnici godine, koji je obavljao J. I., ona je bila samo prisutna, te je tom prilikom utvrđen manjak od oko 30-40.000,00 KM u robi, nakon čega su obavijestili T. V.. Na upit branioca Miličevića, svjedokinja je izjavila da prilikom obavljanja popisa godine nije učestvovala u popisu robe, ali je bila prisutna i sačinjeni akt o popisu je potpisala, dok misli da je učestvovala u popisu od godine. Dolazila je i Uprava za indirektno oporezivanje, koja je utvrdila manjak u robi, ali se ne sjeća koliko je manjka utvrđeno. Nije upoznata sa načinom rada zaposlenika „NGV“ d.o.o. B., ona je samo obavljala svoje knjigovodstvene usluge, kao što nije upoznata ni sa činjenicom da je porodica T. uzimala robu za svoje vlastite potrebe iz navedene prodavnice. Prilikom popisa kojem je ona prisustvovala, brojali su robu u prodavnici i prostoriji uz prodavnicu, a za druga dva magacina nije čula. Na upit branioca Simikića, svjedokinja je izjavila da, iako je prisustvovala

popisu godine, ona nije brojala robu, nego je samo potpisala zapisnik, te s tim u vezi stoji iza validnosti tog zapisnika. Na upit optuženog Zarića, da li je mjerodavno uzeti početno stanje od godine, budući da je isto precrtavano i šarano, svjedokinja je izjavila da je uzela pod pretpostavkom da je tačno i da ne zna da li je poslije neko nešto mijenjao. Na upit branioca Fazlića, svjedokinja je izjavila da „NGV“ d.o.o. ne posjeduje neki interni akt o proceduri obavljanja popisa robe i nije joj poznato zašto „NGV“ d.o.o. ne posjeduje jedan takav akt. Na upit optuženog D., svjedokinja je izjavila da je prilikom njenog dolaska po papire i račune, iste pripremao i davao J. I., kao i da je u prodavnici s desne strane bilo meda i rakije da se prodaju, a što nigdje nije zavedeno, jer je to bilo B. lično što se prodavalo, a nije znala zašto je I. stavio na šest različitih cigara isti bar kod. Na upit suda koliko je članova bilo prisutno prilikom obavljanja popisa godine, svjedokinja je izjavila da je bio prisutan J. I., jer je isti vodio robne fakture, bio je materijalno zadužen, a da je ona samo vršila nadzor nad popisom.

U svom iskazu na glavnom pretresu, svjedok T. V. izjavio je da je tokom 2017. godine on sa još dvojicom bio vlasnik i osnivač „NGV“ d.o.o. Brčko, da su optuženi radili kao točiocci goriva i prodavci cigara i sve druge robe koja se nalazila u prodavnici u sklopu benzinske pumpe. Naveo je i da je godine vršen popis robe, koji su vršili J. I. i M. A., kojom prilikom je utvrđen manjak u iznosu od 39.660,00 KM najviše u cigarama, ali i drugoj robi jer se nije slagalo finansijsko i robno knjigovodstvo. Prilikom unošenja faktura u računar, prepravljali su stavke N. i .D. Materijalno zaduženi su bili radnici koji su točili gorivo i prodavali robu, koji su, kada stigne faktura istu trebali unijeti u računar, ali su oni skidali najveću stavku s cigara „Marlboro“, pa iste prodavali i uzimali sebi, dok je postupak razduživanja išao na način da kad se skine faktura, nema robe, te je zato bila velika razlika između finansijskog i robnog knjigovodstva. Bile su sveske koje su se vodile od početka rada firme. Te sveske su imale svrhu da radnici jedan drugog kontrolišu, međutim J. i B. su prestali da vode te sveske, a tako su sebi otvorili put da se ne zna ko šta uzima iz prodavnice. Ima još jedna sveska koja se vodi samo za cigare, kad je došao R. i B. u prvu smjenu 22.09., R. je rekao da je neko iskinuo pola sveske, tada je I. napravio zapisnik, u noćnoj smjeni je bio J. D. i tu noć je primio cigare, da bi sutradan došao i rekao kako on ništa ne zna o tome. Saopšteno je optuženima da je došlo do manjka u iznosu od oko 40.000,00 KM, na šta su oni rekli da će isto namiriti, osim Z. R., koji je rekao da on nije ništa uzimao i da neće ništa ni namiriti, dok su ostali rekli da im se odbija po 200,00 KM mjesečno od plate. Naveo je i da su članovi njegove porodice uzimali robu iz prodavnice, koja je uredno plaćena. Na upit branioca Milićevića, svjedok je izjavio da su N. i D. davali pozjamicu iz pazara i nekim izmišljenim licima, gdje upišu da je pozajmica data, a zapravo istu uzmu sebi. Ne sjeća se da je prisustvovao popisu od godine, nije donesena odluka o formiranju komisije za popis. U periodu od do ... godine bila je uprava za indirektno oporezivanje, kada je utvrđen manjak od 8.500,00 KM, a manjak se odnosio na manjak robe. Prilikom popisa godine i godine postojao je dug članova porodice prema firmi a koji nije evidentiran u knjigama i koji dug nije ušao u 39.690,00 KM, i koji dug nije bio uvođen u zvaničnu poslovnu evidenciju-odnosno, nije izdavana faktura za tu robu. Ne zna da je bilo više proizvoda na jednom bar kodu, a zna da se prodaje i rakija i med, koji nisu bili uneseni kao proizvodi koji se službeno prodaju. Naveo je da su optuženi obavljali i druge poslove za porodicu T., poput voženja djece u školu. Na pitanja optuženog Simikića, svjedok je izjavio da R. i N. nisu učestvovali u ovim radnjama koje se odnose na počinjenje krivičnog djela. Na upit branioca Fazlića, svjedok je izjavio da nije tačno da je Z. N. primljen na mjesto vozača, a ne trgovca. Na upit optuženog D., svjedok je izjavio da je administrativni radnik bio J. I., a da je roba uzimana od strane članova porodice T. u određenoj vrijednosti, a da je isto plaćano preko goriva, odnosno da su za uzetu robu izdavane fakture preko goriva.

U svom iskazu na glavnom pretresu svjedok P. N., policijski službenik naveo je da je u ovom slučaju postupao po prijavi T. V., koji je prijavio manjak novca u trgovini koja se nalazi u sastavu benzinske pumpe, koji mu je rekao da je obavljen popis, nakon čega je utvrđen manjak, sumnjajući da su za to odgovorni radnici na benzinskoj pumpi. Na upit branioca Milićevića,

svjedok je izjavio da su mu optuženi predali sveske zaduženja robe porodice T. u prodavnici, gdje je bila upisana vrsta i cijena uzete robe, a ne zna da li je ista i plaćena.

Vještak Damjanac Branko iznoseći svoj nalaz i mišljenje na glavnom pretresu naveo je da je postupajući po naredbi Tužilaštva Brčko distrikta BiH sačinio svoj nalaz i mišljenje. Njegov zadatak po toj naredbi je bio da provede vještačenje na okolnosti utvrđivanja eventualnog manjka na osnovu uvida u dokumentaciju u spisu, da izvrši sravnjenje knjigovodstvenog stanja sa stvarnim stanjem utvrđenim po inventurnom popisu sačinjenom od strane preduzeća „NGV“ d.o.o. B. za maloprodajni objekat prodavnicu u sklopu benzinske pumpe u Brčkom na dan 12.10.2017. godine. Sačinjavajući svoj nalaz i mišljenje detaljno je pregedao dokumentaciju u spisu. Radeći proces vještačenja, odlučio se započeti s godine kako bi počeo od nekog stanja, kojom prilikom je nađen manjak, koji je namiren, onda je godine uzeo „čisto stanje“ do godine kada je prijavljen manjak. Došao je do zaključka da je početno stanje robe na godine iznosilo 56.327,63 KM i to je ispravljeno stanje nakon uplate 2.511, 68 KM od strane radnika koji su namirili manjak ustanovljen godine. Ukupne nabavke od do su 175.354,56 KM, navodeći da su nabavku robe vršili svi radnici, gdje se nakon prijema robe faktura dobavljača daje na obradu administrativnom radniku koji pravi kalkulaciju prodajne cijene te unosi kalkulaciju u robno knjigovodstvo. Prodaja robe je u ukupnom iznosu žiralno i gotovinom 150.493,46 KM (143.473,36 KM za gotovinu, a 6.843,90 KM žiralno), te je stanje 81.188,73 KM a u knjigovodstvenim evidencijama 81.190,00 KM (sigurno radi zaokruživanja se pojavila razlika), a stanje po popisnim listama 41.521,20 KM, pa upoređujući ova dva iznosa dobije se manjak u iznosu od 39.668,80 KM, te je tražio manjak robe koja nedostaje pa je i to sravnio. Bilo mu je čudno da tako mala prodavnica može napraviti toliki manjak, te je tražio od preduzeća da popišu robu, da mu dostave spisak robe koja nedostaje. Smatra da je bilo propusta u radu od radnika i da nije poštovana procedura primopredaje smjene između zaposlenih, gdje se nije uvijek sravnjavala roba. Nakon dostavljenih podataka i ponovnom provjerom utvrdio je da je manjak robe u iznosu od 39.668,80 KM. Sa stanjem godine saglasili su se radnici koji su potpisali to stanje i koji su platili dug. Popisne liste sadrže sve što treba, naziv artikla, količinu i vrijednost. Na upit branioca vještak je odgovorio da ne zna tačno kako su radnici vršili sravnjenje podataka. Smatra da je većina manjka nastala usljed nedostatka cigareta, koje nije kontrolisao, nego je taj podatak dobio iz posrednih saznanja. Moguće je da se vodi i dvojno knjigovodstvo. On je nalaz i mišljenje sačinio samo na osnovu dokumentacije, a uvid u robu nije vršio, to su radili J. I. i M. A. Na upit branioca Milićevića, vještak je izjavio da nije provjeravao stanje robe prije godine, te da je manjak robe mogao biti i naštiman, te ne zna ni na koji način je popisivana roba prije godine. Nije mu poznato zašto su neki podaci dopisivani u materijalnoj dokumentaciji na osnovu koje je vršio vještačenje. Nije bio upoznat prilikom sačinjavanja nalaza i mišljenja o postojanju svesaka u koje su se upisivala zaduženja nad uzetom robom od porodice T., a koja roba je izdavana bez faktura, a nije bio upoznat ni da je ta roba pravdana izdavanjem fitivnih računa za gorivo. Na upit suda, vještak je izjavio da je manjak mogao nastati i prije godine, a da je naveo da je to stanje čisto po popisu, koje stanje je namireno u iznosu od 2.000,00 KM. Vještak je izjavio da je rekao pod pretpostavkom da je mogao nastati manjak, a da istovremeno isto nije ni robno prikazano. Naveo je da popis koji je rađen godine bio potpisan a godine, isto misli da je bio potpisan, te da isti nije bio potpisan ne bi ga prihvatio. Naveo je da su svi zaposleni za vrijeme svoje smjene bili materijalno zaduženi, a nije našao da je neko „po papirima“ izričito materijalno zadužen. Prilikom obavljenog razgovora sa J. I., isti mu je rekao da stanje kretanja prati na način što vrši poređenje između novca/pazara koji mu radnici daju i evidencije iz sveske. Na upit branioca Simikića, vještak je izjavio da se radi o običnim sveskama, a ne nekim knjigovodstvenim. Bilo mu je čudno što je predaja smjene vršena putem „pištolja“ na benzinskoj pumpi, a nije bio nikakav dokument koji bi regulisao način primopredaje smjene između zaposlenih lica.

Na glavnom pretresu izvršen je uvid u objektivne dokaze Tužilaštva, pismenu dokumentaciju uloženu u spis od strane tužioca (D1 do D20), iz koje proizilazi, i to:

Iz dokaza D-1 Tužilaštva-Izvod iz kaznene evidencije za N. B., broj: ... MŠ od godine, proizilazi da za N. B. ne postoje podaci u kaznenoj evidenciji;

Iz dokaza D-2 Tužilaštva-Izvod iz kaznene evidencije za ostale optužene, broj: ... od 01.12.2...017. godine proizilazi da optuženi D. J., Z. N. i Z. R. ne prolaze kroz kaznenu evidenciju;

Iz dokaza D-3 Tužilaštva-Zapisnik o nastalom manjku na dan godine, proizilazi da je utvrđen manjak robe u iznosu od 39.669,00 KM;

Iz dokaza D-4 Tužilaštva-Specifikacija popisa robe-razlike po artiklima koji čine manjak sačinjena od strane „NGV“ d.o.o. od godine, proizilazi da je ukupna robna razlika 39.669,00 KM;

Iz dokaza D-5 Tužilaštva-Ugovor o radu sa D. J., proizilazi da je D. J. zaključio ugovor o radu sa „NGV“ d.o.o. B.;

Iz dokaza D-6 Tužilaštva-Ugovor o radu sa Z. N., proizilazi da je Z. N. zaključio ugovor o radu sa „NGV“ d.o.o. B.;

Iz dokaza D-7 Tužilaštva-Specifikacija sačinjena od „NGV“ d.o.o. od godine, proizilazi da je sačinjena specifikacija robe u „NGV“ d.o.o. B.;

Iz dokaza D-8 Tužilaštva-Spisak proizvoda koji se nalaze u prodavnici sa vrijednošću proizvoda sačinjen od strane „NGV“ d.o.o.,

Iz dokaza D-9 Tužilaštva-Zapisnik o nestanku sveske evidencije prodaje cigareta, broj: ... od godine, proizilazi da je sačinjen zapisnik o nestanku sveske evidencije prodaje cigareta;

Iz nalaza D-10 Tužilaštva-Specifikacija popisa robe od godine, proizilazi da je sačinjena specifikacija, popis robe i pregled kalkulacija u „NGV“ d.o.o. B.;

Iz dokaza D-11 Tužilaštva-Popis robe na dan godine sačinjen od strane „NGV“ d.o.o. B., proizilazi da je sačinjen popis robe u „NGV“ d.o.o. B. na dan godine;

Iz dokaza D-12 Tužilaštva- Stanje zaliha na dan godine, proizilazi da je stanje zaliha u „NGV“ d.o.o. B. na dan godine 81.190,00 KM;

Iz dokaza D-13 Tužilaštva-Naredba Tužilaštva Brčko distrikta BiH za vještačenje po vještaku ekonomske struke Damjanac Branku, broj: T 18 0 KTAPO 0011781 17 od godine, proizilazi da je Tužilaštvo dalo naredbu vještaku ekonomske struke na okolnosti utvrđivanja eventualnog manjka u „NGV“ d.o.o. B.;

Iz dokaza D-14 Tužilaštva-Nalaz i mišljenje vještaka ekonomske struke Damjanac Branka iz novembra godine, proizilazi da je isti na osnovu predočene dokumentacije sačinio nalaz i mišljenje u pogledu nastanka eventualnog manjka u „NGV“ d.o.o. B.;

Iz dokaza D-15 Tužilaštva-Rješenje Tužilaštva Brčko distrikta BiH o isplati troškova na ime vještačenja, broj: T 18 0 KTAPO 0011781 17 od 24.11.2017. godine, proizilazi da je na ime vještačenja isplaćen iznos od 390,00 KM;

Iz dokaza D-16 Tužilaštva-Ugovor o radu na neodređeno vrijeme od godine sa Z. R., proizilazi da je isti zaključio ugovor o radu na neodređeno vrijeme sa „NGV“ d.o.o. B.;

Iz dokaza D-17 Tužilaštva-Ugovor o radu na neodređeno vrijeme od godine sa J. I., proizilazi da je isti zaključio ugovor o radu na neodređeno vrijeme sa „NGV“ d.o.o. B.;

Iz dokaza D-18 Tužilaštva-Ugovor o radu sa N. B., proizilazi da je isti zaključio ugovor o radu sa „NGV“ d.o.o. B.;

Iz dokaza D-19 Tužilaštva-Popis robe na dan godine sačinjen od strane „NGV“ d.o.o. B., proizilazi da je na dan godine od strane „NGV“ d.o.o. sačinjen popis robe (naziv artikla, oznaka artikla, jedinica mjere, količina, prodajna cijena KM, ukupna vrijednost KM) i

Iz dokaza D-20 Tužilaštva-Pravilnik o organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta sačinjen od strane „NGV“ d.o.o. B., proizilazi da je „NGV“ d.o.o. B. godine donijelo Pravilnik o organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta.

Na glavnom pretresu provedeni su i dokazi odbrane, pa je tako:

Optuženi D. J. u svom iskazu koji je na glavnom pretresu dao u svojstvu svjedoka naveo da je u firmi radio od januara ... do godine i da je radio na benzinskoj pumpi kao točilac goriva i prodavao robu u marketu u sklopu benzinske pumpe, osim toga, u sklopu radnog vremena, obavljao je i druge poslove za porodicu T., kao što je vožnja djece doktoru, u školu, košenje trave, loženje vatre i drugi poslovi. Prije ovog postupka nije utvrđen nikakav manjak u robi, osim nekog neznatnog manjka u odnosu na sladolede. Nije učestvovao u popisu robe, jer je sve to rješavao T. V. i njegov knjigovođa. Robu su iz prodavnice uzimali cijela porodica T., kojom prilikom su oni evidentirali u svesku zaduženja porodice T., a tu robu su pravdali na način što su tu robu, odnosno cijene za robu prebacivali na fakture za gorivo, a koje otpremnice su išle, između ostalog, na benzinsku pumpu. Poznato mu je da je postojalo duplo knjigovodstvo. Roba je skladištena u sklopu dva magacina u okviru benzinske pumpe, kojoj su pristup imali radnici, jer je knjigovođa I. imao ključ od istih, a bila su još dva magacina u dvorištu porodične kuće T. kojim su pristup imali V. i S. T.. Više puta je prijavljivao porodicu T. za kršenje prava iz radnih odnosa. U odnosu na djela za koja se terete, smatra da fizički nije moguće otuđiti toliko robe u vrijednosti od 39.669,00 KM, budući da su magacini mali te da roba u toj količini i tom iznosu ne može ni stati tu. Na pitanja tužioca, izjavio je da je bio svjestan da je kao radnik u radnom odnosu za posao koji je obavljao odgovoran za novac u blagajni, ali budući da je obavljao i dodatne poslove za porodicu T., nije mogao punu pažnju posvetiti materijalnim zaduženjima. Prilikom promjene smjene, između njega i kolega sve se regulisalo tako što se kasa predavala drugom kolegi, nekada je vršena kontrola-provjera robe na stanju u prodavnici, pri čemu nekad fizički nisu mogli prekontrolisati svu robu na stanju, jer je smjena započinjala ili se završavala tačno u vrijeme kada je trebalo obavljati dodatne poslove za porodicu T., a koji poslovi nisu navedeni u ugovoru o radu. Robu koju je uzimala porodica T. evidentirala se u internu svesku, a koja ne predstavlja nikakav knjigovodstveni dokument, za šta su radnici istog više puta upozoravali, govoreći mu da oni duže uzetu robu iz prodavnice u svesku, ali isti ništa nije preduzimao po tom pitanju, a te sveske je redovno kontrolisala porodica Trupl, pri čemu se nakon kontrole opet nastavljalo s uzimanjem robe iz prodavnice, a nije mu poznato kako se to knjigovodstveno regulisalo, moguće prebacivanjem na fakture za gorivo za kamione. Smatra da je moguće da je od porodice T. otuđeno robe u vrijednosti od 39.669,00 KM ali je to trajalo oko 20 godina, gdje su dolazili i uzimali robu iz prodavnice, pri čemu istu nisu plaćali. Na upit suda, odgovorio je da je na pumpi bio videonadzor jedno vrijeme, a da je u tom periodu za koji su optuženi da su uzimali robu bila kamera, ali ne zna da li je radila, a u marketu i skladištu nije bio videonadzor. Skladišta u sklopu benzinske pumpe su se zaključavala, a ključ je imao knjigovođa I., dok on i drugi optuženi nisu imali ključ. Iz tog magacina je uzimana roba za market, a prilikom prodaje robe drugim kupcima iz marketa, izdavani su računi. Na kraju dana su sravnjavali pazar, ali uzimajući u obzir i onu robu koju je uzimala porodica T., radi T. V. da on može prekontrolisati krajnje stanje. Prilikom prijema nove robe u market potvrde o prijemu te robe su uglavnom potpisivali V. i I., a samo izuzetno se dešavalo da on potpiše. Kada je prvi put došao na posao, niko od kolega ga nije upoznao o stanju robe, odnosno koliko čega od robe ima na stanju.

Optuženi N.B. u svom iskazu koji je na glavnom pretresu dao u svojstvu svjedoka naveo da je da je u „NGV“ d.o.o. B. zvanično kao radnik prijavljen odgodine do godine i obavljao je poslove točenja goriva i prodaje robe u prodavnici, prilikom obavljanja popisa robe, u istom nije učestvovao. Prije utvrđenog manjka po ovoj optužnici, ranije je utvrđen manjak u odnosu na pokvarene sladolede, ali koji nedostatak su radnici nadoknadili. Svi članovi porodice T. su uzimali robu iz prodavnice, a što se evidentiralo u svesku A5 formata (vrsta, količina i cijena uzetog proizvoda), a sve po V. nalogu, kojom prilikom nije izdavana faktura. Ti uzeti proizvodi su kasnije pravdani fiktivnim otpremnicama. Postojala je dvojna evidencija prodane robe, gdje je

administrativni radnik na svom računaru imao pristup njihovom računaru u radnji, te je na taj način balansirao između stvarnih stanja. Pola robe se skladištilo u skladištu gdje je bio I. i još u skladištima koja su se nalazila u dvorištu, kojim skladištima oni nisu imali pristup. Osim robe koja se prodavala redovno u prodavnici, prodavali su med i rakiju porodice T., za koju nisu izdavali račune, jer nije bila ni zavedena, a koji dobijeni novac su odvajali iz ukupnog pazara i isti predavali T.. Novac iz kase je polagao I. i nosio u banku, te je tako kontrolisao i pazar i on je bio jedini ovlašten da nosi pazar u banku. Smatra da ni u samom marketu nije bilo robe u vrijednosti od 39.669,00 KM i da su istu nisu mogli otuđiti. Na upit tužioca, izjavio je da uzimanu robu nisu nigdje evidentirali u zvanični dokument, osim u svesku za interne potrebe. Više puta je pokušavao razgovarati sa porodicom T. u vezi s tim problemom uzimanja robe i evidentiranja istog samo u svesku.

Vještak Ikonić Radivoje iznoseći svoj nalaz i mišljenje na glavnom pretresu naveo je da je postupao po naredbi branilaca u ovom krivičnom predmetu, pa je istakao da „NGV“ d.o.o. B. nije imalo sačinjen Opšti akt o načinu postupanja prilikom utvrđivanja manjka, niti je sam popis na osnovu kojeg su utvrđeni iznosi manjka urađen u skladu sa Zakonom o računovodstvu i reviziji i Međunarodnim računovodstvenim standardima. U odnosu na početno stanje, isto se, iz priložene dokumentacije ne može uzeti kao relevantno, budući da je nejasno zašto je presjek stanja vršen sa godine i utvrđeno početno stanje sa godine. Osim toga, nema podataka ko je sačinio popis početnog stanja, potpisa sačiniooca ili odgovornog lica, kao ni pečata firme da bi isto moglo poslužiti kao validan dokaz, dok je stanje zaliha na dan godine odštampano na 12 stranica i iskrižano hemijskom olovkom, flomasterom, a pri tome se ne zna šta to križanje predstavlja, a osim toga, vršeno je i dopisivanje nekih stavki, pa je ukupno precrtano 228 stavki u ukupnom iznosu od 18.681,31 KM. S tim u vezi a usljed navedenih manjkavosti se ne može utvrditi precizno i pouzdano početno stanje zaliha robe na dan godine. Dalje, knjiga KUF-a nije ovjerena ni potpisana od strane odgovornog lica, a u spisu nema originalnih faktura evidentiranih u knjizi KUF-a ni analitičkih kartica po osnovu kojih su fakture uknjižene. Iz istih se ne vidi o kojim vrstama roba se radi. U vezi s obavljenim popisom, dokumentacija na osnovu koje je vršen popis nije sačinjena u skladu s odredbama Zakona o računovodstvu i reviziji Brčko distrikta BiH i Međunarodnim računovodstvenim standardima, a prvenstveno što rukovodilac pravnog lica nije donio odluku ili rješenje o popisu, zatim popis je vršilo materijalno zaduženo lice koje vodi robno knjigovodstvo i lice anažovano kao knjigovođa, što predstavlja sukob interesa, zatim prilikom popisa nisu bila prisutna druga materijalno zadužena lica niti su ih potpisala, a zatim i obrasci popisnih listi koji su korišteni u konkretnom slučaju ne sadrže sve potrebne elemente: nomenklaturni broj robe-šifru, naziv robe, količine, vrijednost s uporednim pregledom stanja i knjigovodstvenog stanja, kao i utvrđenim razlikama tačno po artiklu, šifri količinski i vrjednosno. U odnosu na obavljene kalkulacije, iz istih je vidljivo da su retroaktivno vršene, a što je suprotno Zakonu o računovodstvu i reviziji i Međunarodnim računovodstvenim standardima. Na upit branioca Milićevića, vještak je izjavio da po osnovu izvršenog uvida u dokumentaciju nije moguće utvrditi koja roba nedostaje u prodavnici. Na upit tužioca, vještak je izjavio da je nalaz i mišljenje sačinio po osnovu uvida u spis, odnosno materijalnu dokumentaciju, te da se na osnovu toga što je on imao od dokumentacije ne može izjasniti da li ima manjka u robi, što ne znači da ga zaista i nema ili ima. Na upit suda, vještak je izjavio da je utvrdio da su optuženi bili materijalno zaduženi po osnovu ugovora i rasporeda na radnom mjestu. Nije pronašao dokumente u vezi s onim kako su se razduživali s onim što je prodato i onim što je ostalo u prodavnici.

Iz objektivnih dokaza Odbrane DO-1 do DO-22 proizilazi, i to:

Iz DO-1 Odbrane-Početno stanje zaliha na dan godine bez potpisa i pečata proizilazi početno stanje zaliha na dan ... godine u preduzeću „NGV“ d.o.o. B.;

Iz DO-2 Odbrane-Početno stanje zaliha na dan godine proizilazi početno stanje zaliha na dan godine u preduzeću „NGV“ d.o.o. B.;

Iz DO-3 Odbrane-Knjiga KUF-a za period ... godine godine proizilaze ulazne fakture za period od do godine u preduzeću „NGV“ d.o.o. B.;

Iz DO-4 Odbrane-Pregled nivelacija od godine do ... godine proizilazi da je izvršena nivelacija cijena u „NGV“ d.o.o. B. i da ista iznosi +188,80 KM;

Iz DO-5 Odbrane-Nivelacija cijena sa brojevima od ... zaključno sa ... proizilazi da je „NGV“ d.o.o. B. vršio nivelaciju cijena robe u prodaji;

Iz DO-6 Odbrane-Pregled povrata robe za godine proizilazi da su na ispisani određeni datumi i iznosi;

Iz DO-7 Odbrane-Dokument povrata robe dobavljaču počev od br... zaključno sa br. ... proizilazi da je izvršen povrat određene robe dobavljaču;

Iz DO-8 Odbrane-Polog pazara-knjiga blagajne bez datuma i pečata proizilazi da se na pologu pazara, odnosno knjizi blagajne ne nalazi potpis ovlaštenog lica niti pečat preduzeća;

Iz DO-9 Odbrane-Zajednički dnevnicu polog pazara sedam mjeseci 12 dana godine proizilazi polog pazara u „NGV“ d.o.o. B. za ukupno sedam mjeseci i 12 dana i iz Pregled računa za period i godine proizilazi cjelokupni iznos robe i pdv za taj period;

Iz DO-10 Odbrane-Specifikacija popisa robe-razlike manjak na dan godine, proizilazi da je sačinjena specifikacija robe i utvrđen određeni manjak robe na dan godine;

Iz DO-11 Odbrane-Popis robe za dan godine proizilazi da je izvršen popis robe u preduzeću „NGV“ d.o.o. B. na dan godine;

Iz DO-12 Odbrane-Popisi robe bez oznake na koji dan se odnose proizilazi da je u „NGV“ d.o.o. B. izvršen popis robe, ali bez oznake dana na koji se odnose;

Iz DO-13 Odbrane-Početno stanje zaliha na dan godine, proizilazi stanje zaliha na taj dan u preduzeću „NGV“ d.o.o. B.;

Iz DO-14 Odbrane-Početno stanje zaliha na dan godine, proizilazi stanje zaliha na taj dan u preduzeću „NGV“ d.o.o. B.;

Iz DO-15 Odbrane-Knjiga KUF-a za period godine, proizilaze ulazne fakture u preduzeću „NGV“ d.o.o. Brčko za period od godine i Pregled nivelacija za period ... godine, proizilazi da je preduzeće „NGV“ d.o.o. B. u periodu od godine do godine vršilo nivelaciju cijena za pojedinu robu;

Iz DO-16 Odbrane Zapisnik o nestanku sveske o evidenciji prodaje cigareta 21.09.2017. godine, proizilazi da je u preduzeću „NGV“ d.o.o. Brčko sačinjen zapisnik o nestanku sveske evidencije prodaje cigareta;

Iz DO-17 Odbrane-Specifikacija popisa robe od godine, proizilazi da je izvršen popis robe u „NGV“ d.o.o. Brčko na dan godine, što je pisano rukom na običnom papiru i upisan iznos od 42.623,80 KM;

Iz DO-18 Odbrane-Kalkulacija cijena broj: ..., ..., ..., ..., ..., ..., ..., proizilazi da je „NGV“ d.o.o. B. vršio kalkulaciju cijena pojedine robe;

Iz DO-19 Odbrane-Zapisnik o nastalom manjku na dan godine, proizilazi da je sačinjen zapisnik o nastalom manjku u preduzeću „NGV“ d.o.o. B. u iznosu od 39.669,00 KM;

Iz DO-20 Odbrane-Specifikacija popisa robe-razlika po artiklima koja čine razliku od godine, proizilazi da je sačinjena specifikacija robe koja čini manjak i da ista iznosi 39.669,00 KM;

Iz DO-21 Odbrane-Stanje zaliha na dan godine, proizilazi stanje zaliha u preduzeću „NGV“ d.o.o. B. na dan godine u iznosu od 81.190,00 KM;

Iz DO-22 Odbrane-Popis sa artiklima pojedinih proizvoda bez potpisa i pečata i datuma, proizilazi da je sačinjen popis sa artiklima robe u prodaji koji popis ne sadrži potpis ovlaštenih lica, niti pečat niti datum na koji je izvršen popis, te Nalaz i mišljenje vještaka Ikonić Radivoja od 24.07.2018. godine iz kojeg proizilazi da je vještak ekonomske struke Ikonić Radivoje po naredbi obavio vještačenje.

Odlučujući pak o iznesenim prigovorima od strane odbrane na izmijenjenu optužnicu, sud nije uvažio prigovor branilaca da se u konkretnom slučaju radi o povredi načela zabrane „*reformatio in peius*“ i da je optužnica izmijenjena nezakonito, budući da je članom 275. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta BiH propisano da tužilac može izmijeniti optužnicu ukoliko se izmijenilo činjenično stanje u optužnici. Predmetna optužnica je izmijenjena 14.02.2023. godine, nakon čega je sud ostavio mogućnost braniocima i optuženima da izvedu dokaze u pogledu izmijenjene optužnice, a koji to nisu učinili, nego su samo isticali nezakonitost takovog postupanja od strane Tužilaštva te isticali povredu načela zabrane „*reformatio in peius*“. U vezi s tim, sud podsjeća da su prvobitnom optužnicom optuženi bili optuženi za počinjenje krivičnog djela Pronevjera iz člana 378. stav (3) a u vezi sa članom 31. Krivičnog zakona Brčko distrikta BiH, a za koje djelo je zapriječena kazna zatvora od dvije godine do deset godina, dok je izmijenjenom optužnicom stavljeno na teret krivično djelo „Nesavjestan rad u službi“ iz člana 381. stav (2) Krivičnog zakona Brčko distrikta BiH, za koje djelo je propisana kazna zatvora od šest mjeseci do pet godina, pa tako, a s tim da im je izmijenjenom optužnicom na teret stavljeno lakše djelo od onog za koje su prvobitno optuženi, sud je utvrdio da nema mjesta govoriti o povredi načela zabrane „*reformatio in peius*“. Dalje, sud podsjeća da nema mjesta povrede objektivnog identiteta optužbe u konkretnom slučaju, a na koju se branioci pozivaju, budući da se objektivni identitet optužbe i presude ogleda u tome što se presuda može odnositi samo na djelo koje je obuhvaćeno optužbom (izložen u optužbi ili izmijenjen na glavnom pretresu), a o čemu se u konkretnom slučaju i radi. Članom 275. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta BiH propisano je ovlaštenje tužioca da izmijeni na glavnom pretresu optužnicu, ako dokazi na to ukazuju, gdje nije propisana niti jedna prepreka za izmjenu iste tokom trajanja postupka, osim naravno, a u slučaju ponovnog postupka zabrane načela „*reformatio in peius*“, a što se u ovom slučaju ne može primijeniti.

Nakon provedenog dokaznog postupka, analizom izvedenih dokaza na način kako to propisuje član 281. stav (2) Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta BiH, detaljno analizirajući i cijeneći sve dokaze izvedene na glavnom pretresu i to kako pojedinačno tako i u vezi sa ostalim dokazima, sud je zaključio da stepen prihvaćenosti utvrđenih činjenica nije dovoljan za osuđujuću odluku te da iz tako utvrđenih činjenica ne proizilazi dokazanost počinjenja radnje izvršenja navedenog krivičnog djela od strane optuženih na način kako je to navedeno u optužnici, pa je utvrdio da optužba nije van razumne sumnje, dakle na pouzdan i nesumnjiv način dokazala da su optuženi N. B., Z. R., Z. N. i D. J. u vrijeme i na način pobliže opisan u dispozitivu presude počinili krivično djelo Nesavjestan rad u službi iz člana 381. stav (2) Krivičnog zakona Brčko distrikta BiH, a zbog čega je sud zbog nedostatka dokaza u smislu odredbe člana 284. stav (1) tačka c) Krivičnog zakona Brčko distrikta BiH i odlučio kao u dispozitivu ove presude.

Sud je poklonio povjerenje iskazima svjedoka M. A., V. T. i N. P.. Isti su iznijeli svoja saznanja o predmetnom događanju na autentičan i za sud prihvatljiv način. Iskazima optuženih datim u svojstvu svjedoka D. J. i N. B. sud je djelomično poklonio povjerenje i to u onom dijelu koji je saglasan ostalim izvedenim dokazima (vještačenju po vještaku Ikonić Radivoju, uloženoj materijalnoj dokumentaciji-popisi robe). Sud nije prihvatio provedeno vještačenje po vještaku Branko Damjanac sa razloga što isti nije sasvim precizno u svom nalazu naveo u koju poslovnu dokumentaciju u firmi NGV d.o.o. je izvršio uvid, te iz koje materijalne dokumentacije nedvojbeno proizilazi navedeno početno stanje na dan ...godine, dakle zanemario je načelo dokumentarnosti, te uz svoj nalaz nije priložio niti jedan validan materijalni dokument da bi se nedvojbeno moglo zaključiti da je nalaz i mišljenje u skladu s poslovnom dokumentacijom u firmi NGV d.o.o. B.. Sud je pak poklonio potpuno povjerenje mišljenju vještaka Ikonić Radivoja u pogledu nemogućnosti provođenja vještačenja, utvrđenja tačne visine početnog stanja na dan ...godine i nevjerodostojnosti materijalne dokumentacije na osnovu koje je vještačenje vršio

vještak Damjanac i kojoj je isti poklonio potpuno povjerenje jer ista ima određenih nedostataka a što sud u ovoj presudi u narednim redovima govori. Uloženoj materijalnoj dokumentaciji od strane Tužilaštva sud je poklonio djelomično povjerenje, dok određenu materijalnu dokumentaciju sud nije prihvatio kao vjerodostojnu.

Potpuniju ocjenu izvedenih dokaza sud će iznijeti u redovima koji slijede:

Pa tako, prilikom donošenja odluke u ovoj pravnoj stvari, za sud je bitna odlučna činjenica iz optužnice:... **“na taj način što su vlasniku preduzeća T. V. i njegovim bliskim srodnicima, sukcesivno u više navrata, na njihovo traženje davali robu, a da istu nisu naplaćivali”**, da Tužilaštvo niti jednim izvedenim dokazom nije dokazalo navedenu tvrdnju. Ovu svoju konstataciju sud zasniva na izjavama saslušanih svjedoka na glavnom pretresu, provedenim vještačenjima kao i na objektivnim dokazima (uloženoj materijalnoj dokumentaciji u spisu). Pa tako, i sam vlasnik i osnivač “NGV” d.o.o. B. T. V. u svom iskazu na glavnom pretresu kao svjedok navodi da su za robu koju su uzimali članovi njegove porodice oni (optuženi) vodili evidenciju (u posebnu svesku) za koju robu članovi porodice T. dođu kasnije i plate, a potom na upit odbrane isti svjedok navodi da je I. (J.) vodio robno knjigovodstvo, vođena je sveska, a kasnije su to robno prebacivali na gorivo i fakturama preko goriva regulisali finansijski dio, te plaćali žiralno. Dakle, iz navedenog je sasvim razvidno da je roba koju su uzimali članovi porodice T. plaćena, te ne stoji tvrdnja tužilaštva da optuženi istu nisu naplaćivali jer ako se roba plaća preko transakcijskog računa (žiralno) sasvim je razumljivo da istu nisu mogli naplatiti i u gotovini.

Nadalje, sprone činjenice iz izmijenjene optužnice: **“iako su bili svjesni da su shodno spomenutoj odredbi navedenog pravilnika, materijalno i finansijski odgovorni za istu”** Sud na osnovu izvedenih dokaza nije mogao utvrditi, odnosno nije mogao utvrditi da su optuženi “materijalno i finansijski odgovorni za istu (robu)”. Naime, predmetna odredba člana 3. tačka 3. alineja 5. Pravilnika o sistematizaciji radnih mjesta navedenog preduzeća glasi: Točilac goriva i trgovac u prodavnici “Naplaćuje robu, izdaje kupcu račun, a u slučaju prometa s pravnim licima sa kojima društvo ima ugovor o žiralnom plaćanju izdaje otpremnicu”. Dakle, sasvim je razvidno da iz navedene odredbe ne proizilazi materijalna i finansijska odgovornost lica koje radi kao točilac goriva i trgovac u prodavnici, odnosno materijalna i finansijska odgovornost optuženih za “robu koju su davali članovima porodice T.”. Iz navedene odredbe je sasvim razvidno da se radi o opisu poslova radnog mjesta “Točilac goriva i trgovac u prodavnici”, iz kojeg opisa poslova proizilazi da je dužnost zaposlenika koji radi te poslove, da “naplaćuju robu i izdaju kupcu račun”, pa iz tako definisane odredbe ne proizilazi po principu automatizma materijalna i finansijska odgovornost zaposlenika koji radi te poslove za robu koja se nalazi u prodavnici. S tim u vezi, sud smatra da tužilaštvo u smislu materijalne i finansijske odgovornosti optuženih za robu u prodavnici na benzinskoj pumpi koja se nalazi u B. u ulici ... i posluje u sastavu preduzeća „NGV“ d.o.o. B. nije izvelo niti jedan dokaz, osim što je u spis uložilo predmetni Pravilnik. Takođe, sud iz izvedenih dokaza van svake razumne sumnje nije mogao utvrditi da su optuženi kao zaposlenici „NGV“ d.o.o. B. na poslovima “Točilac goriva i trgovac u prodavnici” bili materijalno i finansijski odgovorni za robu koja se nalazila u prodavnici na benzinskoj pumpi koja se nalazi u B. u ulici ... i posluje u sastavu preduzeća „NGV“ d.o.o. B..

Nadalje, činjenice **“jer će usljed toga nastupiti materijalna šteta po preduzeće, u kome rade, te su pristali na to, pa je usljed toga, u navedenom periodu nastao manjak u robi u ukupnom iznosu od 39.669,00 KM”**, sud takođe nije mogao utvrditi kao tačne. Naime, vještak Damjanac na glavnom pretresu navodi da je detaljno pregledao spis, da je dva puta vršio kontrolu popisa i dokumentacije koja se nalazi u prodavnici, te da ima prodavnica gdje se vrši prodaja, a ima jedan manji dio koji služi kao magacin. Tamo je išao sa J. I. koji je zadužen za materijalno knjigovodstvo, a povremeno je radio i kao točilac i trgovac, te da je zaduženje prodavnice utvrdio na osnovu početnog stanja od ... godine i uvida u knjigu KUF-a u ukupno zaduženje u tom periodu. S druge strane, vještak ekonomske struke magistar I. R. u svom nalazu i mišljenju

navodi da je na osnovu dokumentacije iz spisa nemoguće tačno i pouzdano utvrditi početno stanje na dan godine jer među navedenom dokumentacijom ne postoji ni jedan dokument iz koga se sa sigurnošću može potvrditi da su podaci navedeni u istom tačni i pouzdani. Sud se u potpunosti slaže s navodima vještaka Ikonića. Predmetni popis i po mišljenju suda ima nedostataka, pa tako popis ima početnu stranu pisanu rukom sa datumom godine i pečatom firme „NGV“ d.o.o. B. na dnu stranice, preostale strane su pregled artikala-roba sa nazivima, šiframa, jedinicom mjere, količinom, pojedinačnom cijenom i vrijednošću sa pečatom firme „NGV“ d.o.o. B. na dnu svake stranice, ukupno 13 stranica sa ukupnom vrijednošću 56.327,63 i rukom pisanom vrijednošću - 53.607,54, a ispod podvučene crte sa vrijednošću 2.720,09 KM. Navedeni dokument označen kao dokaz D7 Tužilaštva nije potpisan, ne zna se na šta se odnosi, ne zna se ko ga je sačinio, niti se iz navedenog vidi kome pripada predmetni pregled artikala-roba, odnosno kako se došlo do istog, pa sud predmetni dokaz nije mogao prihvatiti kao autentičan i vjerodostojan.

Pa tako Zakon o poreskoj upravi Brčko distrikta BiH u članu 15. stav (2) propisuje da je poreski obveznik dužan da vodi knjige i evidenciju na način propisan poreskim zakonima za period od pet (5) godina od dana dospijeca poreske obaveze na koju se knjige i evidencija odnose, a članom 15. stavom (1) tačkom 6a propisano je: "svaki pojedinačni ostvaren promet proizvoda, odnosno svaku pojedinačnu izvršenu uslugu evidentira preko registar kase ili softversko računarske opreme i da isječak iz registar kase odnosno račun iz računarskog štampača izda kupcu odnosno korisniku usluge". Članom 3. stavom (9) propisani su pojedini izrazi koji imaju značenja, pa tako "Knjige i evidencija" predstavljaju dokumentaciju o poslovanju poreskog obveznika, transakcijama, plaćanjima i prihodima vezanim za obaveze poreskog obveznika za plaćanje poreza u skladu sa poreskim zakonima. Knjige i evidencija, između ostalog, uključuju: memorandume, glavne knjige, račune i računovodstvenu evidenciju u svim oblicima, uključujući i kompjuterske datoteke. Osim ako nije drugačije propisano poreskim zakonom, knjige i evidencije se vode na bosanskom, hrvatskom ili srpskom jeziku upotrebom latiničnog ili ćirilicnog pisma. Nadalje, Zakon o trgovini Brčko distrikta BiH u članu 15. propisuje: "Trgovac koji obavlja trgovinu na malo dužan je da u svakom prodajnom objektu ili drugom prodajnom mjestu drži trgovačku knjigu koja sadrži evidenciju o kupovini i prodaji robe i evidenciju o uplati na žiro račun gotovine ostvarene dnevnim prometom. Evidencija o kupovini robe vodi se na osnovu fakture, dostavnice i prijemnice, odnosno drugog dokumenta o kupovini robe. Evidencija o prodaji robe vodi se na osnovu fakture, trake registar kase, paragon bloka i drugih dokumenata koji sadrže podatke o vrijednosti prodate robe. Evidencija o uplati gotovine za ostvareni dnevni promet vodi se na osnovu dokumenta o uplati gotovine kod nadležnog nosioca platnog prometa. Vrijednost kupljene i prodate robe evidentira se po maloprodajnim cijenama. Trgovac koji obavlja trgovinu na malo ne može prodavati robu za koju nema isprave o njoj nabavci, odnosno koja nije evidentirana u trgovačkoj knjizi. Trgovac je dužan obezbijediti dostupnost evidencije iz ovog člana." Osim toga, članom 27. Zakona o računovodstvu i reviziji Brčko distrikta BiH („Službeni glasnik Brčko distrikta BiH“, broj: 22/2016) propisan je postupak provođenja popisa imovine i obaveza pa je stavom (1) propisano da se Opštim aktom iz člana 11. utvrđuje postupak provođenja popisa imovine i obaveza koji se odnosi na: imenovanje komisije, način i rokove popisa, način usklađivanja knjigovodstvenog stanja sa stvarnim stanjem.

Dakle, iz provedenih dokaza sasvim je razvidno da u konkretnom slučaju sudu od strane Tužilaštva nije prezentovan dokaz da „NGV“ d.o.o B. posjeduje Opšti akt kojim se uređuje postupak provođenja popisa imovine i obaveza, zatim nije prezentovan dokaz o imenovanju komisije za popis, te se ne zna ni ko je sve učestvovao u popisu robe u prodavnici osim J. I. i M. A. (po izjavi ove svjedokinje na glavnom pretresu), a koja je još navela da je godine samo bila prisutna popisu i da je potpisala akt o obavljenom potpisu, ali da nije brojala artikle, te se u vezi s navedenim provedbenim propisima i navedenim nedostacima sasvim opravdano dovodi u pitanje validnost i vjerodostojnot predmetnog popisa.

Kako je već navedeno sud je poklonio vjeru iskazu vještaka Ikonić Radivoja, budući da je uvidom u materijalnu dokumentaciju zaista utvrđeno da dokumentacija koja je poslužila za vještačenje, a koju je tužilaštvo uložilo kao objektivne dokaze ne sadrži potrebne potpise, zatim pojedine liste nisu ovjerene pečatom firme, dok su pojedine liste precrtavane, a na nekima je nešto dodavano, te sukladno tome ne može se sasvim precizno utvrditi početno stanje na predmetni datum (01.03.2017.godine) kako po vrsti i količini robe, tako ni finansijski jer kao dokaz nije prezentovana Trgovačka knjiga, niti druga validna dokumentacija, a koja se tiče poslovnih knjiga (glavna knjiga) "NGV" d.o.o. B. (sintetičke i analitičke kartice) za tu prodavnicu. A, naročito kada se to dovede u vezu s iskazom vještaka Damjanca koji na upit odbrane navodi da je moguće da su vođene dvojne evidencije, te sa iskazom svjedoka T. koji navodi da su bile sveske koje su vođene od samog početka rada firme kako bi jedan drugog kontrolisali, J. i B. prestali su da vode sveske, jedna sveska se vodila samo za cigare, kada se zaprimaju piše se koliko su zaprimili, koliko su prodali, sveska je inače bila u firmi na stolu.

Na osnovu svega navedenog sud zaključuje da predmetni dokument nije validan jer izaziva sumnju u autentičnost, a samim tim i u vjerodostojnost onoga što je u njemu navedeno, te sukladno tome smatra da se nije moglo potpuno tačno utvrditi ukupno zaduženje predmetnog prodajnog objekta. Iz navedenog dalje slijedi da ako se nije moglo precizno utvrditi zaduženje, da se nije moglo utvrditi ni tačno stanje zaliha robe na dan godine, iz čega dalje proizilazi da se nije mogao utvrditi kao tačan podatak o utvrđenom manjku u robi u navedenom iznosu od 39.669,00 KM.

Nadalje, sud nije mogao utvrditi pojedinačnu krivičnopravnu radnju svakog od optuženih, a nisu ni u činjeničnom opisu djela navedene. Naime, svjedok T.V. u svom iskazu navodi da N. (Z. N.) nije učestvovao u radnjama izvršenja djela, nije ni R. (Z. R.), njih dvojica su se udružila misleći pri tome na J. i B.

Takođe, tužilaštvo nije pružilo niti jedan validan dokaz u pravcu subjektivne strane bića predmetnog krivičnog djela, a koju čini umišljaj kada je u pitanju nesavjesno postupanje svakog od optuženih u vršenju povjerenih radnih dužnosti. Uvidom u ugovor o radu zaključen između Z. R. i NGV d.o.o. B. sud je utvrdio da je isti zaključen pod brojem: ..., dana godine, da zaposlenik stupa na rad, da nisu uspisani poslovi na koje se raspoređuje, da nije potpisan od strane zaposlenika-Z. R., nadalje uvidom u ugovor zaključen između Z.N. i NGV d.o.o. B. sud je utvrdio da je isti zaključen na određeno vrijeme od dana godine dogodine. U činjeničnom opisu djela se navodi „...iako su bili svjesni da su shodno spomenutoj odredbi navedenog pravilnika, materijalno i finansijski odgovorni za istu i da je ne mogu izdavati kupcima bez naplate prodajne cijene...”. Iz navedenih ugovora, a ni iz drugih dokaza ne proizilazi da su optuženi na bilo koji način bili upoznati s predmetnom odredbom Pravilnika.

Dakle, imajući u vidu sve izneseno, odnosno da izvedeni dokazi ne upućuju na zaključak van razumne sumnje da su optuženi počinili krivično djelo na način opisan u dispozitivu Presude, sud je u nedostatku dokaza, te primjenom načela „*in dubio pro reo*“ propisanog članom 3. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta BiH optužene oslobodio od optužbe na osnovu člana 284. stav 1. tačka c) Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta BiH, jer nije dokazano da su optuženi, počinili krivično djelo – Nesavjestan rad u službi – iz člana 381. stav (2) Krivičnog zakona Brčko distrikta BiH, koje im je izmijenjenom Optužnicom stavljeno na teret.

Sud je na osnovu člana 198. stav (3) Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta BiH oštećenog sa imovinsko-pravnim zahtjevom u cjelosti uputio na parnicu.

U skladu sa odredbama člana 189. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikt BiH sud je optužene oslobodio plaćanja troškova postupka, te isti padaju na teret budžetskih sredstava suda.

Zapisničar,
Pejić Dobrila

Sudija
Zlatić Fuad

PRAVNA POUKA:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba Apelacionom sudu Brčko distrikta BiH u roku od 15 dana od dana prijema pismenog otpravka iste, a putem ovog suda.